

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani 1. aprila 1886.

Leto XVI.

Oproščenemu ptičku.

Zapústi toraj sôbo mojo,
Oj ptiček, stari znanec moj!
Ter vzléti vên v naravo prosto
V zeleni gozd, kder dom je tvoj.

Priplaval vže iz južnih krajev,
Glej, drobni tvoj je nežni ród;
Čuj! z milosládkim petjem svojim
Lepó pozdravlja vésne gód.

Veselo drug z družíco léta
Presladko pesen žvrgoleč;
Po bujnem cvetji pa nabira
Bučela si medú brenčéč.

Priroda vsa je pomlajena,
In vésne vse se veselí,
Zakaj bi ptiček ne užíval
Veselja tega tudi ti?

Saj leti dve si mi prepéval
Bil suženj si, — a ne moj góst,
A danes, glej! odprém ti dúri
In zlato podelim prostóst.

Užívaj z njo veselje zunaj,
Kar ga pri meni nisi vžil;
O cvetji si pri meni sníval
In po svobódi se solzíl.

Zapústi toraj sôbo mojo
In pojdi vên v zeleni gozd;
Oj z Bogom! z Bogom! znanec stari,
Več suženj nisi — zdaj si prost!

A. Pin.